

La diversitat de propostes internacionals va contrastar amb la falta de veus catalanes en el Concert Euromed celebrat dissabte al BTM

Un viatge musical per la mar salada

J.M. Hernández Ripoll
BARCELONA

La diversitat, feta música. El Concert Euromed que es va celebrar al BTM dissabte a la nit va mostrar una vegada més la riquesa rítmica que viu a les costes d'un mar que banya tres continents. Una idea fantàstica per ambientar i encomanar l'esperit de pau de les cançons als polítics que escriuran la lletra de la cimera que se celebra aquests dies a Barcelona.

Una amfitriona mallorquina: Maria del Mar Bonet; vuit artistes mediterranis: Abdeljalil Kodssi (Marroc), Amal Murkus (Palestina), Amina (Tunísia), Belén Maya (Espanya), David Broza (Israel), Dulce Pontes (Portugal), Eugenio Bennato (Itàlia) i Omar Faruk (Turquia); més dues propostes arribades del nord: Trio Lautari (Polònia) i Susheela Raman (Regne Unit). Tot sota la direcció musical del mestre Joan Albert Amargós.

Descobrir noves veus

Aquesta va ser l'alineació d'un festival que es va fer tan salat com llarg. Salat per la gran oportunitat de descobrir veus molt poc escoltades i gairebé mai vistes, i llarg perquè el florit rosar de participants inflava un cartell en què, curiosament, es trobava a faltar presència catalana.

Dulce Pontes i Maria del Mar Bonet van cantar juntes en un dels moments més impactants de la nit ■ M. ÀNGELS TORRES

La nit, però, va transcórrer entre contínues onades d'emotivitat. Els prop de 2.500 espectadors presents, entre ells molts dels acreditats per a la cimera, van ser testimonis d'un viatge musical que va començar amb la privilegiada veu de Maria del Mar Bonet i que va acabar amb tots els participants (incomprendiblement faltava la britànica Susheela Raman), cantant *Mediterráneo* de Joan Manuel Serrat, una cançó que hauria de tenir categoria d'himne oficial.

I, entre principi i fi, els ritmes d'un mar de mil escumes. Més de dues hores de concert, de les quals podem destacar la força de David Broza interpretant en hebreu *Tot anirà bé* i fent cantar el públic i el descurt de la simpatiquíssima Amina, que va marxar de l'escenari oblidant-se que havia de cantar un segona cançó.

Moments clau

Dulce Pontes i Maria del Mar Bonet, fent juntes *A brisa do coração*, va ser un

altre dels moments més impactants de la nit, com també ho va ser la presència d'Eugenio Bennato, ànima de la Nuova Compagnia di Canto Popolare i un dels màxims impulsors de la renovació de la música folk del sud d'Itàlia, que va interpretar *Che il Mediterraneo sia*. La ballaora Belén Maya hi va posar el toc coreogràfic i el Trio Lautari va desviar l'atenció del nostre mar per oferir una escapada per la música tradicional polonesa.

Malgrat que un muntatge d'aquestes magnituds no

està mai exempt de petits errors de sincronització, el concert Euromed va aprovar amb nota la difícil tasca de coordinar la presència de tants artistes vinguts de diferents punts de la Mediterrània, malgrat l'evident manca d'assajos. El mateix va succeir amb la banda Barcelona Ensemble dirigida per Joan Albert Amargós, que va saber donar consistència i mantenir l'essència dels ritmes que arribaven de les veus dels artistes participants. Una mar salada de matisos. ■

'Dos encuentros' guanya el festival Incurt

Oriol Margalef
TARRAGONA

El jurat del sisè Festival de Cinema d'Europa i la Mediterrània Incurt, que va acabar ahir a Tarragona, va atorgar el primer premi en la categoria d'àmbit estatal a *Dos encuentros*, de l'australià instal·lat a Euskadi Alan Griffin, que ja va guanyar l'edició del 2004 del festival de documentals i curtmetratges de Bilbao. El curt retrata la vida d'una família africana que recull deixalles al desert de Guinea Bissau. *Dos encuentros* va guanyar entre tretze curts que es disputaven el premi del jurat en categoria estatal. A més de 6.000 euros en efectiu, el premi garanteix la projecció de la producció guanyadora en diversos festivals del circuit internacional.

A la gala que es va celebrar ahir al teatre Metropol de Tarragona, *Cashback*, del britànic Sean Ellis, també va ser premiat com a millor curt en la categoria internacional (4.000 euros), en què competien 45 curts. La mateixa producció, ambientada en el torn de nit d'un supermercat, ja es va imposar l'any passat al Chicago International Film Festival, i va ser un dels films nominats en la seva categoria als premis Basta.

En el mateix acte, el jurat format per Elisabet Cabeza, Sergi Dies, Albert Espinosa, Paco Poch i Mireia Ros va concedir el premi al millor guió (3.000 euros) a Maximilian Engert i Hansjürgen Fröhlich per *Durch Die Blume* (Alemanya). El premi al millor muntatge (4.500 euros en despeses de postproducció) se'l va endur Leon Simiani per *Digital* i el premi al millor director (1.500 euros en efectiu i 2.000 en pel·lícula), Toni Bestard, per *Niño vudu*. ■

Crítica* teatre

Juan Carlos
Oliveras

Ibáñez i Albiol

Primera sorpresa: Anthony Neilson, dramaturg escocès de 38 anys apadrinat pel Royal Court, company de generació de Sarah Kane i Mark Ravenhill i habitual d'Edimburg, té una comèdia, *Mentiders* (*The Lying Kind*), que interessa a un teatre comercial de Barcelona. Segona sorpresa: Abel Folk debuta com a director i

en surt més que airós, amb la complicitat d'un repartiment amic entregat completament al projecte.

Mentiders és una falsa comèdia. Neilson té massa males intencions per arxivar l'obra en la convenció de l'astracanada fàcil. L'escenografia de Montse Amenós juga amb aquest equivoc. Una casa de nines per a un conte de Nadal explicat amb

Un conte de Nadal explicat amb humor negríssim

humor negríssim. L'excusa és mínima: dos *bobbies* passen el tràngol de comunicar una greu notícia la nit de Nadal. A partir d'aquí res succeeix com estava previst. L'embolic i l'extravagància

de les comèdies de l'*Ealing* -passat pel sedàs de la dramàrgia contemporània- són aliats per conformar una hilarant farsa amb derivacions quasi surrealistes. Entre les troballes d'aquesta comèdia, la parella de policies: Stan Laurel i Oliver Hardy amb casc dur. Diàlegs de besucs a velocitat britànica. Dues ànimes càndides que l'autor entrega sense

compassió a les feres ocultes en un barri de classe mitjana. Personatges llaminers que han caigut en les afortunades mans de Francesc Albiol i Santi Ibáñez. Brillant com construeixen una divertida complicitat basada en la bonhomia i en unes imprevisibles circumstàncies sobre les quals perden el control escena rere escena. Gens malament

tractant-se de l'autoritat competent, transvestida per Neilson en peculiars àngels de l'anunciació. Porten la mala nova, però el pessebre que els espera sobrepassarà qualsevol catàstrofe emocional.

* **Mentiders**, D'ANTHONY NEILSON. DIRECCIÓ: ABEL FOLK. TEATRE BORRÀS. 24 NOV.